

Информације

ГЛАСИЛО ДЕЛЕГАТА РАДНИХ ЉУДИ И ГРАЂАНА ОБРЕНОВЦА

ГОДИНА VII

ОБРЕНОВАЦ, 1. МАЈ 1982.

БРОЈ 65

ВУДНИК

ДЕЛИМА СУСТИЗАТИ РЕЧИ

Предстојећи XII конгрес СКЈ и IX конгрес СКС су, несумњиво, теме које у овом тренутку привлаче највећу пажњу свих радних људи и грађана Обреновца. Комуниста посебно. Раздваја о напратима конгресних докумената је у великој мери тешко.

Већ сада је извесно, судећи по расправи која се води у сали основних организација Савеза комуниста, да ће једно од кључних питања на предстојећем конгресу бити темељно разматрање друштвено-економског развоја наше заједнице. Исто тако битно је још једном анализирати и утицај комуниста на друштвено-економски развој држави.

Јасно је, већ сада, да се мора радити на два фронта: ваља појачати рад комуниста конкретним акцијама и отклонити узроке негативних појава на које се, искрено говорећи, и раније узлазило. Недостатака нам је, међутим, више акционе сврсаности, више преласка са речи на дело, због чега су неки проблеми, нарочито они у области привредништва, остали тако дуго актуелни и отворени.

Мир и ратина, очигледно, неће бити места, не само у програмима за конгрес, него још више после њих. Добро је што се на јавној расправи о конгресним документима међу обреновчанима комунистима и војни одговорно, отворено и критички. То значи, како један од комуниста из Термоделектре рече, да морају сустизати речи. Но, ваљда истади, да се у анализи прошлог периода, поред критичких речи, које су несумњиво изречене с љезом, чују и прелеви позитивних процеса. А њих је и текуче много било.

У овом тренутку, рекли бисмо, нашој будућој развој неће зависити од лепог реченог изјављивања, документације и резолуција, већ од спремности комуниста да се мена све оно што не ваља и што је било коначно развоја.

Наши снага која свој корен кује из историје и циљева које се борило, уколико ће бити стваралачкија уколико будуће будућности према самим појавама и снагама које не доприносе развоју самозадржавања, рекли је још Тито. У духу ове мисли и протиче расправа о конгресним документима. У сусрет Титових речи почиње напрећи скуп југословенских комуниста.

П. Н.

ДЕЛЕГАТИ НОВОГ САЗИВА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЈЕДНОДУШНИ:

ОДРЖАТИ КОНТИНУИТЕТ РАЗВОЈА

— ДУШАН ПЕЦРОВИЋ ИЗБРАН ЗА ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ. — МИХАЕЛО ДРЕЊАНИН ПОТПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ А ВЕЛИСАВ ПЕДОВИЋ ПРЕДСЕДНИК ИЗВРШНОГ САВЕТА СО. — ЗОРАН БОКИЋ ИМЕНОВАН ЗА СЕКРЕТАРА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ. — НОВИ ИЗВРШНИ САВЕТ ИМАЊЕ 15 ЧЛАНОВА. — ОДАТО ПРИЗНАЊЕ ЖИВОТИ СТАНОЈЕВИЋУ, ДОСАДНАШЊЕМ ПРЕДСЕДНИКУ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗА ИЗВАНРЕДАН РАД И ОСТВАРЕНЕ РЕЗУЛТАТЕ У ДРУШТВЕНО-ЕКОНОМСКОМ РАЗВОЈУ ОПШТИНЕ У МИНУЛОМ ЧЕТВОРОГОДИШЊЕМ ПЕРИОДУ. — ЗАЈЕДНИЧКИ СТАВ ДЕЛЕГАТА НОВЕ СКУПШТИНЕ ЈЕ ДА МОРАМО ОДРЖАТИ КОНТИНУИТЕТ У РАЗВОЈУ ОПШТИНЕ. —

Живота Станојевић, досаднији председник Скупштине општине Обреновац је отворио прву заједничку седницу делегата свих већа СО и поздрављајући их изразио убеђење да ће и нова делегата скупштина наставити са и активностима које су пратиле до садашњи период.

му на тај начин још једном признање за изванредан рад и резултате постигнуте у протеклом периоду.

Момчило Пешћ, председник Председништва ОКССРН је рекао да су минуле изборне активности најуспешније од ослебођења до

Делегати Скупштине општине: без предаху у преображају Посавице

— Пред свима нама је извешај о раду наше општине. Многе од њих до садашња Скупштина успешно је завршила. Пред нама је исто то и обавеза, ако не и више, које морате спровести у дело. У већем сам да бете то успешно извршити. Ваљно је да наставимо са континуитетом у развоју наше општине. Протекли период био је буран и динамичан. Такав ће бити и наредни. Предстоје нам велики задаци у реализацији мера стабилизације. И не само они. Међутим, без обзира на све то, уверени смо да бете успешно радити и дати допринос даљем преображају наше општине, рекао је СТАНОЈЕВИЋ чије су речи делегати топло поздрављени одајући

данас и да су потврдили да делегати систем нема алтернативе. Он је затим у име Координационог одбора за кадровску политику ОКССРН и Комије за избор и именовање предложио да председник Скупштине општине у наредном периоду буде Душан Пецровић, досаднији председник Извршног савета. За потпредседника Скупштине је предложио Михаило Дрењанин, а за председника Извршног савета Велислав Пешћовић. Исто тако предложено је именовање Зорана Бокића за секретара Скупштине општине. Сви предлози су једногласно прихваћени и поздрављени аплаузом.

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ — СТИНЕ У ОБРЕНОВАЦ 24. МАЈА

Штафета младости, симбол братства и јединства југословенских народа и народности и оданости Титовом делу, кренула је ове године на свој тридесет и седми пут из Прилепа 21. марта.

Поновно, омладина, борци, радни људи и грађани Обреновца дочекали је, како се очекује 24. маја 1982. године у 17.30 часова на стадиону ФК „Радничек“ да још једном манифестују своју безграничну љубав према вођеном Титу.

Новонаизабрани председник Скупштине општине Душан Пецровић се захвалио делегатима и преко њих радним људима и грађанима општине на укажаном поверењу. Исто тако честитао је делегатима на избору у скупштинска већа и изразио своје дубоко убеђење да ће се наставити са континуираним развојем општине.

— Изабрани смо у време када ће пред овом Скупштином бити нови велики задаци. Од свих нас то тражи велико залагање, свакодневне напоре, пуну одговорност. Захваљујем се на избору и поверењу у име изабраних и своје име. Делегата скупштине у претходном сазиву, као и она ранија, оставио сам је платформу како ваља радити и шта треба радити. Убеђен сам да ћемо својим залагањем успети да пренајвише слабости које су неминубилне на овако динамичном путу којим ми идемо, да ћемо знати и умети да се обрачунамо са знаменитим појединцима, са чашником свих који желе да скрену наш развој на другу страну.

— Данас се морамо захвалити свима који су до сада радили у делегата скупштини. Морамо одаћи признање свима који су додали нашу општину и брели на њеном развоју. То посебно мислим на досадашњег председника ЖИВОТУ СТАНОЈЕВИЋА који је читаво себе утрдио у развоју наше општине, рекао је у свом првом говору пред делегатима Скупштине ДУШАН ПЕЦРОВИЋ њен нови председник.

Скупштина је тако конституисала у среду 21. априла и тиме почела свој одговорни четворогодишњи посао. Најважније у свему је, а то је и закључак делегата, да ваља наставити са континуитетом у развоју општине. Пре ба закључак предстоји тако да је стала претходна. Да ће тако бити, нико не може сумњати. И то би можда могао бити најважнији утицај са прве седнице Скупштине општине која је протекла у знаку пренајвише творима преображаја општине и у наставку зајачених послова.

Павле Николић

ИЗ ОПШТИНСКОГ ВЕЋА СВЕЗА СИНДИКАТА

ОДМОР ЗА 120 РАДНИКА

И ове године, као и претходних, на надицама Венчаца и Букуле, у прелепом хотелу „Извор“ у Аранђелову, радници обр-новачких радних организација користе рекреативни одмор.

Већ три године се преко Већа синдиката организује рекреативни одмор за раднике. Радници, да би се одморили од оуке ма-шина и напорног рада у фабри-кама, користе за рекреативни одмор најлепшије рекреативне центре у Србији. Међу њима су: Врњач-ка Бања, Тара, Борско језеро, За-тар, Аранђелово и Комајин.

Прва емисија, од три радника из ООУ-а „ОИП“ РО „Комајин“ од-марила се од четвртог до једна-десетог маја у Аранђелову. Ту ће, на терених од траве уз шпершол-масама, саборници бар на тре-наутак брину логина.

За њима ће кренути радници Индустије за прераду дрвета „Боре Марковић“ као и радници других радних организација из Обреноваца.

У овим организацијама Са-везе синдиката је договорено да се радницима који користе рек-реативни одмор рачуна као пуне-го присутства. Средства за кори-ћење рекреативног одмора обез-

беђује Градско веће Савеза Син-диката (из одстоја) и Основни ор-ганизациона Савеза Синдиката. Чи-ни радник користи рекреативни одмор (30 одсто). — Рекао нам је Драган Митићевић, председник Општинског већа Савеза Синди-ката.

У текучој 1982. години, за рад-ника из Обреноваца обезбедено је 120 места за одмор у рекреатив-ним центрима: У омараштину на Комајин — три места, у Аранђе-лову двадесет места, на Борском језеру петнаест места, на Златару двадесет места, у Врњачкој Бањи 54 места, док ће се на Тари 28 места користити без партици-пације.

Ова пракса коришћења рекре-ативног одмора показала се у пр-еходне три године врло корисном. То је допринело квалитетнијој производњи и већој продуктивно-сти рада.

К. Николић

Мајски празници 1982. године

Сви програми посвећени Титу

У години XII конгреса СКЈ, конгреса и конференције ре-публика и покрајина, у години трећих делегатских избора, цен-трално место заузима обележавање 90-годишнице рођења друга Тита и 45. годишнице његовог руковођења Партијом. Ове године прослављене су и 40. годишница АВНОУ-а, старана антифашистич-ких организација жена и омладине Југославије, Савеза пионира Југославије и доношења Феофанских прописа, нестакнуто је на сед-ници Одбора за прославе и манифестације ОКССН.

— Обележавање датума и годи-шница који су у овој години ве-зани за име и дело друга Тита представља саставни део активно-сти коју свакодневно воде радни људи и грађани општине и њихо-ве друштвено-културне организа-ције да би новим радним победа-ма изразили приврженост делу друга Тита и решеном да учвр-стују и даље развијају тековине наше револуције, рекао је Стретен Карпић.

Угледан је и програм обележа-вања Првог маја, четвртог маја и Дана Младости. У реализацији ових програма учествоваће вели-ки број пионира, омладинца и радника наше општине.

Спортски сусрет радника почео је 22. априла. У срећу 28. у Мати-чијој библиотеци „Влада Асенти-јевић“ отворена је изложба сли-ка и фотографија радника-амате-ра и одржано учествовање вели-ке раднице. Сутрадла, 29. апри-ла одржана је, такође у окви-ру Сусрета друштва, самог кул-турно-уметничког аматерија.

Првог маја почиње омладински турнир у малом фудбалу. На дан годишнице смрти друга Тита од-ржане радне бригаде „Посав-ски партизан“ и „Влада Асенти-јевић“ и „Влада Асенти-јевић“ и месних заједница.

Јенић учествоваће у локалним ра-дним акцијама на уређењу про-стора око Дома културе и спорто-ва кућа. Фото-документарна изложба о Титу и изложба Титиног дела као и кинта посвећених њему биће отворена у 18.30 часова у суботу 8. маја.

Програми Прославне евоирање споменом на Тита 21. маја. Поред два културно-уметничка друштва „Прина исера“, „Никола Тесла“ и „Драган Марковић“ посетиће мес-не заједнице. Крајем маја одржа-ће се такмичење хорова, фолклор-а и драмских секција школских културно-уметничких друштава. Очекује се и концерт хора „Боре новачке девојке“.

Слет у коме ће учествовати ученици свих основних школа и Образложног центра укупно се припрема. Исто тако почи-не припреме и за дочек Штафета Младости. Једном речју, припре-ма се обиман и богат програм свес-ног јуна и дела вољеног Ти-та. Поменом, најзад, да је уве-лико и току акција „Осамдесет и осам стаба за друга Тита“, а поменом и велика акција уређења

АКЦИЈЕ

И „БЕРДАН“ ЗА НАСИЛЕ

— Хидроелектрана „Бердан“ спремна је да издвоји средства за изградњу насина дуж Саве и Колубаре и да покрије штете на-стале од подземних вода, до којих је дошло подизањем нивоа Ду-нава, односно грађином гитана на Југословенско-румунској грани-ци. — До средине ове године биће потписани саопрауни спора-зуми којим ће се регулисати обавезе свих заинтересованих. —

Познате Хидроелектране „Бо-рдан“ код Кладова произвођако-ве је пораст нивоа Дунава и ус-поравне протока воде. Последи-це су биле видљиве и голим оком. Велики део полиморфног земљи-шта, због изобиља површин-ских вода, претворен је у цикаре и мочварно земљиште.

На територији Обреноваца због површинских вода неупотребљиво је у овој тренутку 18.580 хекта-ра земљишта. Издвојене специјал-них радова је немогуће. Морало би да се отпочне са изградњом по-них канала и прених стањина. Према предлогу стручњака, вред-ност свих радова треба да изно-си 119 милијарди динара. Уштеде „Бердан“, износило би 35 мили-јарди динара. Остатак средстава обезбедили би градски и репуб-лички буџети, изворима, Пољопривредни Комбинат „Београд“, РО „Драган Марковић“ и Скупш-тина општине Обреновац.

Реконструкцију објеката на сна-и је у току и биће привршена крају до јулине 1984. године. До 1986. године уградиће се 30 милијарди за мелорирање рале-не. У првој фази биће реконстру-исане првине пумпе и главни кана-ли са пратећим објектима. Вредност ових радова је 28 милијарди ста-них динара.

Реконструкцију канала и прених пумпи велики део земљишта постаће поново обрадљив. Мањи део, који је потпуно изводљив, могао би да се искористи за ота-рдање рибњака и оживљавање не-дејатности која утицае је пољо-забире. Препријено је и пољу-љавање облаа.

У Скупштини општине сред-ним месец, одржан је састанак

коме су присуствовали представ-ници Хидроелектране „Бердан“, Привредне коморе Србије, градо-ског и републичког СЗБ-а за водо-привреду, Водопривредне органи-зације „Београд“, Пољопривред-ног Комбината „Београд“, радне организације „Драган Марковић“ и Скупштине општине Обреновац. На овом састанку потписити је до-говор о потписивању саопрау-них саопрауних споразума. О-вим споразумима биће регулиса-на права и обавезе свих потпи-сника. Договорено је да се спора-зуми потпишу до средине ове го-дине. До децембра требало би да се уреди сва потребна докумен-тација, тако, да ралови могу да носе још ове године. Свако за-кашњење процроковаће би беси-ка дозата материјална средства. Предати посао који процене штеће настале од подземних во-да, заједнички став је да се сред-ства дојавија у циру укупаче у реализацију инвестиција.

Да закључимо: раставио са представницима „Бердана“ сада су већ у подмолској фази. Оно о чему се донедавно бојажљиво го-ворило постаје стварност. „Бердан“ је утицао на раст нивоа Ду-нава и подземних вода. У то ви-ше нико не сумња. Договори око саирања последица потврђују да се за збогу вољу милијарди гра-ђана учини. Најважнији је друш-вени интерес у свему томе, ре-кони учествовања у реконструк-цији. Не зашто сумње да ћемо ускоро бити светови најбољимих рале-ва у водопровири од ослобође-ња до данас.

Милан Савић

Месна заједница Кртинска

Солидарност на делу

На месту где се налазио дом Витомира Арсенићког остао само зграште. — Љубав према човеку на делу. —

Породица Витомира Арсенићко-га неће никада заборавити 27. март ове године. Те кобне ноћи, док је село спавао, избио је Витомиро-ва кућа. Пожар се ширио стра-ном оријом. И поред свих на-ра, комисија из градава пожар је до темела уништио кућу и по-молу зграду. У овој трагедији са-тубаца је живио, дететисаоци Витомирова ћерка Биљана. На ме-сту где се налазио дом срење по-родице остао је само црно зра-риште: гомила пепела и поштрне трабе.

Или Арсенићки нику остављени сами у својој несрећи. Већ сутра-дан одржала је селишна Нариро-на обила месне заједнице Кртин-ске и Штаба цивилне заштите. Обформан је Одбор за прикупља-ње средстава за помоћ Арсенић-кима. Убрзо је прикупљено дово-љно средстава за припрему сме-штаја Витомирове породице. Ме-ђутим, акција није стала Месне за-једнице Уровице из Кртинске фор-мализација се потпуно изгубила су прикупљене средства за помоћ Арсенићкима.

— Акција је напаша на велики один грађана наших деви ме-сих заједница. Сви су дали при-

логе, как и они који се код нас зајели у гостима. Доказали су у месну заједницу и они ко-је нису зајели. Сви зајели. И сви су донели помоћ. Тако је сакуп-љено око 15 милиона старих дина-ра, а јавне Радно Јавна, пресе-лила Месне Конференције Соци-јалистичког савеза.

Чеданци Савеза борца и омла-динца два дана су радиле на раш-чишћавању рутинева. У томе су им помогли и други грађани Кр-тинске. Ускомена је стара зграда и припремљени терени за грађи-нове куће. Арсенићки и њихови де-тици су потпуно изгубили сво-јини Месне Конференције Соци-јалистичког савеза.

На пепела једине трагедије почео је да се изгради једине соли-дарности. Спремност наших људи да помогну једни другима још једном се потврдила. Живот Ви-томирове породице се наставља. Несрећа коју су претрпели је ве-лика, али се потпуно изгубила. Успротице породице се наставља. У њих су њихови сутрашњи, и пријатељи. На месту где је тра-гично окончан живот младе Биљ-не засађена је трешина.

Александар Пантевић

РЕЧНИК НАШЕ ЕРЕ

Година у којој је у кулорачкој кући број осам сељанка Марија Броз породила сина Тите, година због које ће мало и питомо загорско село Курирове осланути међу звездама вечности и људског помињања.

Лепотавла и Марибор. И након тих, опет борба за Партију, Две и по деценије дуг је пут који је вођо Јосип Броз од браварске радничке, у којој је чини занат и живот, до корина Партије.

И та мариштва преставаља само један непресекан прашањ који стре ми у висине да тамо, између човековог тмена и сунца, развије облаке. Броз се по хоризонтални крече од Загреба до Галиције, од

Партију изведе на чело колоне дана и година и од не створи челично дијело које ће класити свој лик у стени историје.

А било је време европске таме. Стари континент био је само једна белгија са решетком од културог крста.

Комунистичка партија Југославије била је једини снага која је прст том првом каменом препреком застала и дубока своје корнот, сакрћала снагу да би у једном биставом свјетлу рекла — и земљи и свету, своје — Устајте! Ресла устанцима метком, и његовим оловом и барутом.

И устали смо — с Титом — да нереме претворимо у ступе, да

бујиче. Колико блинак, схватили и свакодневни својим борбама — човек кади и ош — година је био несхватљив и неухватљив — осли да и намерама за непријатеља.

У ватри рата и раздвоја — оти да када се Југославија чинила заувек разбијена, а неин ствари — још додесети кривац — мржњама

— Тито је остварио братство наших народа и народности и јединство земље.

У диму битка, друг Тито је ратним дубрином преко брда година гледао у очи дана који је ваљало пронаћи прилазе. Још пушка честито није била скривена

са рамена, у сјају побједе којој није имао времена да се радује, повео нас је да зајнатија претворимо у цитове живота.

Па када је на ту нату жуљаву и мишићаву земљу са безброј ошжиха пао ударан клесете, Тито је у име свих проших и будућих дана, оштрицом истине растао градоносне облаке. И у најтежим времевима, док су кружиле неистините ове напих правде, док се претло оружјем, Титовом заслугом, онима који раде дато је правно и јужност да управљају војним десом и радом.

Сан париских комунара, сан прометера са свих тргова, олова и унија, а свих барикада и затворских ћелија постоја је јавна на једној балканској вестројмјој земљи.

ЛИДЕР НЕСВРСТАВАЊА

Тито је поживео еру када је социјализам додесио на огромним просторима наше планете и када се близу стотинак нових држава појавио на месту прашине ких егзотичних резервата. Азије и Африке. Својом улогом он је много допринео тој пресудној, можда најзначајнијој у читавој људској историји. То је чинио уз огромне људске напоре, често под веома неповољним околностима, ратујући против ратворних, жестоких и подмуклих отпора.

Било је један од архитеката и лидера покрета неврстаности који је, у свет подељен на супростављене блокове и принтинут нуклеарном претњу, унео политичку филозофију, нову реалистичку па ксу, нову охрабривујућу морал. Сваки кроваји резултат био је увод у наредни идеални испит. Дијалектика за Тито није била научна формула; она је за њега била непрецидан, најтежи, најтежи људски изазов.

Тито је могао све да постигне зато што је све у његовом животу и раду, од најранијих почетака па до краја, било усмерено на велики циљ: свестраног ослобођења човека — ослобођења од друштвених несправности, од безбедности, политичких обмана, бирократске отуђености, од слободне кривице и постојеће раздвоја. Та метакитија унутрашња доследност, коју специјално капили неисте мисли и поступке.

Говорили о Титу за нас Југославе, значи казивали о овом напору, о Партији и Човеку са којим смо израсли до своје људске висине и достојанства. Говорили о Титу, значи говорили о човеку људи којима је партија лежи — слобода, правда и мир.

Зато је Тито био и остао велики за све. Великан наше епохе.

Валаће да прође пуних петнаест година док се то сазмо дете Брозових, браварски шегрт Јоска, који је кренуо у свет „дрбутом за крухом“, није окурио са првим рачуним праком, са првим праком сунца и светлости којима ће пометити око свој живот. У паноско-балканској, тами једини људска светлост, једини искра надања биле су малене социјалистичко-крстаске браћуре од којих се не да, „Синџански синс за годину 1907“, нашта и у масним Јоскиним рукама. У тој се браћури могао прочитати да раници не траже ни миксору, ни љубави — „ни тражио правду, ми се боримо за њу“. Те речи провистале између два ужарена жељезна шета од којих он кује отраву, свој „диломски“ рад којим ће бити „ослобођен“ и постанати калфа те и многе друге речи биће судбоносне за животну одредницу младог браварског помоћника.

Време када се у Београду одржава Први конгрес Социјалистичке радничке партије (комуниста), затим Броз долази од Београдске Славине. Он, борац интернационалне гарде, у то време је у једном кинтиском сесту једнако од Омска у којој партије бези терор адмирала Козачка. У то време када у Виховару јона партија мења име у Комунистичку партију Југославије и добија свој борбени програм, Броз се надава на дуготрајном и мукотворном путу који га преко Петрограда, На рве и Балтика води у домовин у коју ће испокрсно стигли пред „Објану“, пред узаран који је краљевска влада наметала младој Комунистичкој партији и њеним члановима.

У ГРУДИМА ЈЕ НОСИО ЛЕЊИНСКУ ЗАСТАВУ

„Објана“ није оборила Партију ни Јосипа Броз који је у грудима довео румуле лењинску заставу изакант од нити снова и надања.

У време када се у Беогу изглагољено одржава Трећи конгрес Комунистичке партије Југославије, Јосип Броз је ралик у бродоградилу у Краљевину и организатор истраја, а када у Државну пољичне Четврти конгрес, он је већ прекласени револуционар који се злата у коитан са фракцијама, који односи победу у загребачкој партијској организацији. У Државном скупу у Загребу одговара и судијама и тужоцима: „Ја овај скуп не признајем, јер се скартам одговором са самојој Комунистичкој партији...“ Човек и застава сини су се у једно. У високо дигнуту неспину, у пркос у повик.

Архатова до Петрограда, од кирпиче роисе до Загреба. Лепотавла, Марибора, Беча, и поново до Загреба. А по вертикали, Титоја животна мариштва не бележи ни једино жељезано. Она је стрела која да победи на круци свакодневне улапа у борбу и вје дна закоравља у историју.

Јер, комунисти су нинали у сваком јуришу којим су били у себи човека.

огрднома слободу од ренетика роисе да синови глади постану ситост, човек човеку дуг.

Партија и њен генерални секретар развили су под заставом устанка војску која је у својим првим корацима улапа у борбу и вје дна закоравља у историју.

Јер, комунисти су нинали у сваком јуришу којим су били у себи човека.

ОСТАВЉИО ЈЕ БРАТСТВО И ЈЕДИНСТВО

На мали срет и разума, Генерални секретар и Врховни командант у вистар је сагледао побеле, тугова на жест о стресаном Ваљина и палим бомбањима. Из свих офанзива, и из свих окружења, као и некада из свих немоћношћу, Тито је умко да кобје у правцу прозора и побеле. Његове мисли нису испржавале крој, већ тачноту. Оне нису прихватале постојеће облике, већ су непрекидно тражиле нове, неонадне и изнена-

СТВОРИО ЈЕ МОНОЛИТУ ПАРТИЈУ

Тито је створио монолитну, јаку Комунистичку партију једна када је она изгласала неизлечиво најтежање болешћу фракционалности и сирљана систематским терором краљевског режима. Сламом своје личности успео је да

ОДРЖАТИ КОНТИНУИТЕТ РАЗВОЈА

Ђурашин Перавић-председник СО Обреновац

Ђурашин Перавић је рођен 1936. године. Правни факултет је завршио у Београду. У радном односу је од 1963. године. Члан СКЈ је од 1960. године.

Надавио се на више одговорних дужности. Био је Општински судија за прекршај, начелник Одељења за општу управу, секретар СО Обреновац и председник Извршног савета Скупштине општине. У протеклом периоду обављао је низ друштвено-политичких функција.

Више пута је био секретар ООСК органа управе и месне заједнице Обреновац, члан Општинске Конференције и Комитета СК Обреновац, члан председништва Општинског Већа Савеза општина, члан и председник комисија, одбора и савета ОКСК, ОКССРП, као и комисија и стручних одбора при Извршном савету Скупштине града и Удружењу органа СР Србије. Учесник је бројних омладинских радних акција.

Поред низа друштвено-политичких функција, сада је члан Председништва и Конференције ССРП Обреновац. Одликован је одредом рада са сребрним венцем. Добитник је Златне значке Народног одбране СР Србије.

Зоран Бојчић-секретар Скупштине општине СО Обреновац

Зоран Бојчић је рођен 1950. године у Обреновцу. Завршио је правни факултет у Београду. У

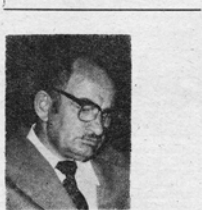
радном односу је од 1977. године. Члан је СКЈ од 1974. године. Радио је у Републичком секретаријату за културу и у Општинском јавном угоститељству. Био је секретар Скупштине општине у протеклом четворогодишњем периоду. Био је члан ОКССО и председник Фудбалског клуба „Раднички“.

Велисав Пешић-председник Извршног савета СО Обреновац

Велисав Пешић рођен је 1938. године. Завршио је факултет организационих наука. Члан је СКЈ од 1956. године. Радио је као конструктор у СОВР-у „Прва искра“. Био је технички руководилац у циглима Обреновац, главни конструктор алата у „Првој искри“, наставио се на дужности шефа Службе за инвестиције и развој у фабрици арматура у Бањи Чуч и њен технички директор. До сада се налазио на дужности помоћника председника колективног пословодног одбора РО Фаори на арматура.

Обављао је више друштвено-политичких функција. Био је члан Савета факултета организационих наука члан Секретаријата ООСК, председник Радничког савета мапинске фабрике. Био је члан Скупштине и Извршног одбора ОСИЗ основног образовања, члан је Савета Образовног центра у Обреновцу, члан Привредне коморе Београда и члан Одбора за промет у СОВР „Прва искра“.

Михаило Дренићин-потпредседник СО Обреновац

Михаило Дренићин, рођен је 1932. у Мазој Моштанци. Члан је СКЈ од 1953. године. Завршио је Економски Факултет и до сада се налазио на дужности директора Београдске банке, делегат Скупштине општине Обреновац.

Обављао је низ друштвено-политичких функција. Био је председник Радничког савета Беобанке, члан Радничког савета удружене Београдске банке, делегат Скупштине општине Обреновац, председник Одбора за привреду и финансије СО Обреновац, члан ОКСК и председник Комисије за друштвено-економске односе ОКСК, председник Општинског

и члан Градског жирија за такмичења месних заједница.

Сада је председник Скупштине месних заједница Обреновац и

Радни. Одликован је Орденом рада са сребрним венцем. Добитник је Плакете Београда и Плакете општине Обреновац.

ИЗАБРАНИ ПРЕДСЕДНИЦИ ВЕЋА

На одвојеним седницама делегати су изабрали нове председнике Већа Скупштине општине. **Миодраг Лазић** је изабран за председника Друштвено-политичког већа, **Драгиша Драгић** за председника Већа удруженог рада, а **Савко Бурша** за председника Већа месних заједница.

Делегати су истовремено одабрали признате досадашњих председницима већа: **Војиславу Поповићу**, **Момчилу Пешњу** и **Атанасију Ристићу**, као и свим делегатима Скупштине општине, претходног сазива.

Драгиша Драгић-председник Већа удруженог рада СО Обреновац

Драгиша Драгић рођен је 1937. године. По занимању је инжењер полиграфске. Члан је делегације СОВР „Сава“ — РО „Драган Марковић“.

Активан је друштвено-политички радник. Био је делегат Већа удруженог рада СО Обреновац од 1974 до 1978, члан Извршног одбора и Радничког савета РО „Драган Марковић“, делегат у Радничкој скупштини СОВР-а ПКБ. Члан је СКЈ.

Савко Бурша-председник Већа месних заједница СО Обреновац

Савко Бурша је делегат овог Већа. Рођен је 1933. године. По занимању је учитељ. Члан је делегације Месне заједнице Скеда. Активан је друштвено-политички радник.

Био је одборник СО Обреновац у два сазива, делегат Друштвено-политичког већа од 1974—1978. године, секретар ОКСК СО Обреновац. Члан је СКЈ од 1959. године.

НОВИ ИЗВРШНИ САВЕТ

Председник Извршног савета је **Велисав Пешић** а чланови су: **Сава Станковић**, председник Општинског комитета за друштвене делатности, **Никола Радовић**, председник Општинског комитета за комунално-градевинске и стамбене послове, **Миленио Шуботић**, општински секретар за привреду и финансије, **Срејана Лазић**, општински секретар за инвестиционе послове, **Драгојко Мишић**, општински секретар друштвених прихода, **Бранко Мишковић**, секретар за скупштинске послове, **Јанета Младеновић**, начелник Општинског штаба територијалне одбране, **Душан Перинић**, инжењер организације рада, **Миодраг Станимировић**, дипломирани економиста — ТЕНТ, **Миодраг Јевановић**, дипломирани економиста — професор у Образовном центру, **Драгољуб Лазић**, радник Станбено-комуналног предузећа, **Драган Марјановић**, цигларски мајстор у „Бори Марковић“, **Миленио Карпић**, директор ПКБ „Комери“ и **Боривоје Велимировић**, вршилац дужности Општинског секретара за намену одбране.

Мајстат чланова Извршног савета траје три године.

ЗА БРЖЕ ЗАПЛАЊАВАЊЕ МЛАДХ

Живота Станојевић, досадашњи председник Скупштине општине, делегат је на XII конгресу СКЈ. Био је то повод за разговор са човеком који дао изузетан допринос развоју и преображају општине, са активистом коме је с правом одато признање да буде делегат на највишем скупу југословенских комуниста.

— Ибог сам схватио као признање за рад у Савезу комуниста чим сам члан 26. година и истовремено као признање које свако друштвено-политичког радника и активиста чини поносним. Истовремено признање сам схватио и као обавезу да колико то могу дам допринос припремама за Конгрес и још више у спровођењу резолуције и задатака након његовог одржавања.

Живота Станојевић:

На питање шта очекује од Конгреса Станојевић је рекао да се радује да ће највиши скуп југословенских комуниста дајти подршку чланству да истраје у решавању свих проблема у друштвено-економском развоју земље.

— Мислим да ће Конгрес критички да оцени пређени пут између два највиша скупа комуниста. Тај пут је био интензиван, да напамет, али и оштећен бројним проблемима са којима смо се суочавали у своме развоју. Критичка оцена коју будемо дали на Конгресу услов је даље доградња и постављања одговорних задатака које после Конгреса морамо извршавати. Очекујем да ће на Конгресу да нам припадну питања везана за даљи развој самоуправних односа од месне заједнице и основне организације удруженог рада до нивоа читаве наше друштвено-политичке заједнице. Развој самоуправних односа у пракси изазива читав низ проблема како у њиховом објектовању, тако и у њиховом спровођењу и развијању, тако да и те теме бити поклоњене одговарајућа појавља.

КАКО ЕЛИМИНИСАТИ СПОРОВИ

Увек сам да ће Конгрес захтевати већу ефикасност свих друштвених снага у решавању проблема који се нормално јављају у динамичном развоју какав је наш, али и проблема који проистичу из спорости приземног авторитета одређених друштвених догавора и самоуправних снажова и то од нивоа општине до нивоа општих друштвено-политичких заједница.

У наставку разговора живота Станојевић је рекао да очекује да ће акционо јединство свих друштвених снага и субјеката и у долазном пред Конгрес и после њега довести у снази и интензитету, и нарочито у ефикасности реализа-

цију питања везаних за дохоток, инвестиције, производност рада, за очување и пораст заједничког и личног стандарда, а посебно, да ће отворити перспективе и о-бавести све субјектне снаге у изналажењу могућности за брже запошљавање младих.

По мени, рекао је Станојевић, на Конгресу ће се одразити наш досадашњи рад на питањима Општинског одбора и друштвено-самоуправних. Мислим да ће Конгрес поставити нова питања у области државне самоуправности и даћи допринос даљем развоју богатства и квалитета и чувања свих самоуправних социјалистичких тежњи.

У два мишљата Живота Станојевић је био председник Скупштине општине. Учинио нам се изузетно занимљивим да га оцени пређеног пута из свог ула.

ИНТИГЕНО СМО СЕ РАЗВИЈАЛИ

— Моја лична оцена друштвено-економског развоја општине у протеклих 8 година је иста као и оцено коју су рекле све друштвено-политичке структуре у општини и у једној и другој изборној активности: 1978 и 1982. године. Развој је био интензиван: како привредно, тако и напредовање делатности. Основни концепт развоја општине и у једном и у другом средњорочном плану, доказано се као оправдан. Томе у прилог несумњиво изостане резултати. Мислим да је поред корекција које су извршене кроз план развоја 1981—1985, неопходно и даље перфекционирање и корекција програма појединих организација како би смо, генерално гласно, до краја 1985 био што општи отајнство и што је истовремено, отајнство наших могућности.

Друге Станојевић, ресено је у мишљатих изборних активности, у много места и много пута, да је убрavano доста. Да ли је, ипак, могло и више.

Објективно говорити могло је да се ради и више. Разлог зашто није, је тај што смо се о појединим питањима спорили спорна-мелани, договарали и организовали, што је такође било неопходно захватања. Уа све то и објективно околности често нам искусује сам развој. Зато је требало, да смо сами изабрали пут са постојећом које је битан фактор развоја у данашњим условима, већ и да га ти вистине нитије да оставимо плановано. Међутим, с обзиром на изразитост спречности свих радних снага и грађана наше општине, есприми смо се да интензивно до сајашних темпа развоја. Реално је, дакле, очекивати да ћемо гласно остварити а пропитујемо надовласти у наредном периоду. О свему овоме било је речи у изборним активностима. Сви наши радни људи и грађани су истакали да се стремим да план спроведу у дело а за пропитујемо надовласти. Мислим да је то најбоља гаранција да ћемо се и даље интензивно развијати.

Која су по нама основна питања даље развоја општине.

Ми смо се већ кроз изразит план развоја 1981—1985 дефинисали о основним проблемима развоја општине и то смо у изборним активностима потврдили. Извршавали задаци су одржавати повојитно пословање привредне, завршити привредне инвестиције у року, је

анализирати програме појединих основних организација, удруженог рада („Дора Марковић“, „Слобода“, Штамарија „Напредак“, ППС „Драган Марковић“ и други) који доносе повећање дохотка и јачају репродуктивну способност привредне општине, што како нисту су значајни и програми друшћ колективна који значе веће за запошљавање, као и програми које заједничким именом зовемо „мла-да привреда“.

УНАПРЕДИТИ ПОЛИПРИВРЕДУ

Битан услов напред развоја је и стварање услова за интензивну полипривредну производњу и на друштвеном и на индивидуалном сектору. Све то већ зано је за три основна питања, односно за степен њихове реализације: пројом модернизације (изградња и реконструкција напана), програм мелорације (реконструкција и изградња каналске мреже и цитних стањина), и програм уређења полипривредних појаша (аграрска и примена Закона о заштити и искористи-вању полипривредних земљишта). Реализација сва три програма је у току и треба брже радити на њиховом остварењу.

Програм стамбене погравље 1981—1985 који обухвата изградњу станова у друштвеном власништву и изградњу станова личним средствима, ипак је у последње време у интензитету и то се мора надовласти.

Телерафикација Обреновац је један од најважнијих задатака које морамо реализовати у овом средњорочју. Он је од непроцењивог значаја за привреду и за ван-привредни развој општине.

Најважније у свему је то да су ови програми припремљени и да је њихова практична реализација почела. Из свих ових програма стоји подлика друштвено-политичких структура, свих радних снага и грађана општине, на нама је да придржимо до њих на време припремо крају, рекао је из крају Живота Станојевић.

Свој општини удео у развоју и преображају општине није хтео да постане ни једном јединим ре-чу. Уместо тога замолио нас је да пренесемо његову привредску четвртину свим радним снагама и грађанима општине. И ми то са задовољством чинимо.

Разговор водио: Павле Николић

Унапређење полипривреде — услов је бржег развоја

Признање делегата

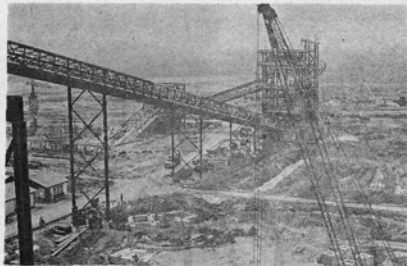
У сали Дома ЈНА 15. априла одржана је последња седница Скупштине општине у старом сазиву. Након завршетка рада седнице Момчило Пешћ, председалајући Председништва Општинске Конференције Социјалистичког Савеза радних народа, опростио се у име свих радних снага и грађана од досадашњег председника Скупштине, Живота Станојевића.

— Причино је ме велико задовољство да се у име друштвено-политичких организација и Скупштине општине захвалим друћу Животу Станојевићу, председнику Скупштине за изузетне напоре и несумњиво залагање које је уложио у друштвено-економски и самоуправни развој наше општине у протекла два манда.

Да му се у име радних људи и грађана можда по прилици за ових осам година захвалимо за огроман труд и стваралачко ангажовање у повећању производње и продуктивности рада, за вишеоцишних подстијају афирмацији рада и стваралачтва, за снажован напор у битици за реализацију мера економске стабилности, за изванредан креативан рад испуњен у развоју индустрије и полипривреде, за напоре уложене у изградњу комуналних објеката и објеката друштвеног стандарда, за стално разумевање и подршку у развоју културно-просветних, образовних, социјално-здравствених, спортских и других вредности наше општине, за изузетан допринос у јачању и развијању општинских одбрана и друштвене самоагитације, за вредно ангажовање и јачање братства и јединства наших народа и народности.

Са наше стране поклоњено Животу Станојевићу, же-слега, успешан успех у раду на XII Конгресу СКЈ, у име 3.657 комуниста наше општине, и успех у раду у средњорочју из које је осам година био одсутан. —

ВИСИНЕ ПРИПАДАЈУ

Са крова Посавине

Потребно је још уградити велике количине материјала у нову Електрану

Са врха турбине пружа се поглед на Саву и вођама ПКБ-а

У току су радови на носачу турбо стола

Кота 130. Речником свакодневице називамо се на 130 метара изнад воде и земље. Кажемо изнад воде јер се ту излуд нас протегла Сава. Са врха Термоелектране на Ушћу назиру се делови безбедне, Шибца, поглед досеже до Обалске баре. Рекло би се да се налажимо на крову Посавине, на врху огромне чевачке конструкције са које се све види као на длану.

Изглед нас је градилиште. Тек из птичје перспективе човек схвата колико је огромно то што се гради. На великом простору, ту доле, нашла се мноштво људи,

механизације и опреме. Тепши камиони гутље градилиштем, реке радника су узјурбане. Све је као у мравњацима. У јарким бојама препознана, једног од ових пролетних дана кад све бије ритмом снаге, градилиште је изгледало као какав метакозис.

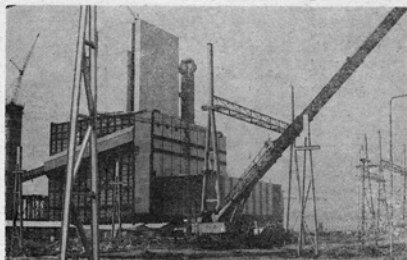
Но коте 130 пези смо се више од једног сата. Велики лифт био је стално у покрету. Пези смо се челичним степенацима што виђућа ободом висина машина. Чују се звнци метала, аларата за заваривање, бујни грабеница. Говор се не чује. Ради се, утицај је, ливени. Јер, потребна је велика концентрација за свако покрет

руке. И најмања непажња кошта живота.

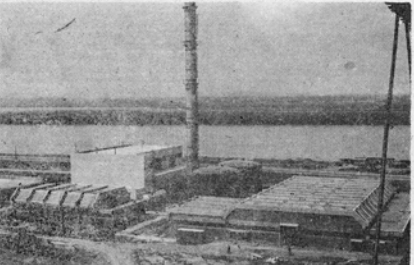
Да ли је у питању храброст или наивка, не знамо, тек видели смо мноштво монтера и заваривача како пркосе висинама и полут птица добе над простором. Рекло би се да је то наивка. Али и да наивку је потребна храброст. Са земље, из перспективе бетонског платоа окруженог увисеталим водњаком, рад ових људи изазива напетост, и дивљење свакако. Али тек овде, у систему конструкција што готово добе над простором, човек схвати право значење њиховог рада. Восталом, није то само рад, то је много више од

тога, то немарство, како су гово-рили наши стари. И немари раде на високим галеријама сједињајући се са висинама и поском. Тада они нише инсу они, тада бде да мисао на укупане у Босни, Македонији, Словенији, тада се не мисли на девојке и ретке тренутке среће теренског живота, тада се не мисли на самачке собе по периферији ни на добу, тада је све посвећено раду, оном драгоценим стваралачком чину који нам често мине мимо ока и памћена.

Уобичајили смо да ремек-делом називамо само творештве умет-

Радови на спољној фасади су у завршној фази

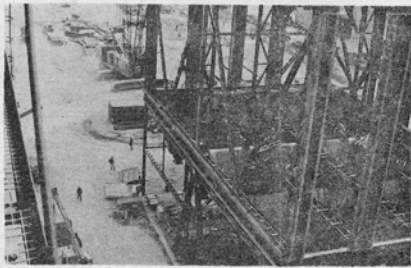

Будућа фабрика демипераложиване воде

ГРАДИТЕЉИМА

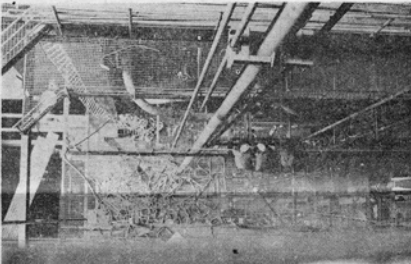
Монтирање уређаја захтева високу стручност радника

Гигант расте небу под облаке

Поглед на градилиште са 130 метара висине

Монтери из птичје перспективе

ника и да несправедно ставимо „лето“ на неке друге грађевине. А електрана на Ушћу је ремек-дело грађевинара, оно са чиме ће се вечно поносити.

Назвемо се у мору цени и система. Испод нас су галерије на којима брује машине. Дужина цени у котловском систему је 1150 километара. То је цев дуга колико има од Сегеда до Београда. Површина грејног тела генератора је скоро 62 хиљаде квадратних метара. Дужина ротора је 44 метра. Његову обртну масу од 220 тона пада, кад све буде готово, окретања 300 пута

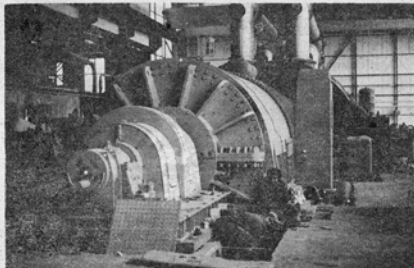
у минуту. Укупна тежина турбо агрегата је 1400 тона. Сам генератор је тежак 460 тона. Тежина кондензатора је 330 тона, а његова раскладна плочина всника је приближно два хектара. Кроз овај систем у току једног часа треба да протекне 64 хиљаде кубика воде. Максимална тежина кондензатора досеже и до 1300 тона. Уједи систем турбопостројења чини слат од 120 тона цени. И да више не набрајамо. Све се овде мери великим бројкама готово несхватљивим. У овој оази, чија унутрашњост посвећа на објекто кључног космодрома, све је пилатско.

На самом врху објекта налази се будући ресторан чији су издони са свих страна у стављу. Као по длаку виде се вођама чини беспрекорни редови горе о труду других немира. Зелене се поља и воћњаци у цвету. И ту су једнакви часови зноја пољопривредника. Не тако далеко је ситос у Ратарима и електрана на Брески. Све је у напору у преображају. Човеку се и нехотице отме уздах дивљења.

У лифту који до познокоја грађевине потиче три минута уколико нема застојања, потмарк. Светска жуте боје обасјава ли

на радника који силе дозе. Чуде се јединолично окретање котача. Једни се шале. Кажу нема их на телевизији, а оне би имали шта да виде. Стојећи на земљи. Чврсти основи под ногама изак нам највише одговара. Монтери ма је боље у висинама. Сигурно шлемове и нестале у градилишту. Нисмо успели да добијемо дозволу да се попише на врх великог димњака. Можда је тако боље. Висине ипак припадају грађитељима.

Забележио: Павле Николић
Фотографије: Зоран Томанић

Радник на монтирању постројења теку по плану

Радници су смештени у монтажну насељу поред ТЕП-а Б

ДУШАН ПЕРИШИЋ: ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ ДЕЛЕГАТОСКОГ СИСТЕМА

ДУШАН ПЕРИШИЋ, инжењер организације рада, делегат је на Деветом конгресу Савеза комуниста Србије. Радо се одазвао нашој молби да разговарам о предстојећем конгресу.

— Друштvena пракса између два конгреса потврдила је значај и реалност идејно-политичког опредељења усвоjenih на Једанаестом конгресу СК и Осмом конгресу СК Србије. Развој социјалистичког самоуправљања и његових институција, како је још Едвард Кардез говорио, остаје ауторочна оријентација нашег друштва, истиче ПЕРИШИЋ и наставља, треба да крајности заокружити одговорност и понашање, у првом реду комуниста, свих радних људи и грађана.

Ми, комунисти, морамо се погледати ти очи у очи, да видимо ко је за реч а ко за дела. Морамо прећи са речи на дела. Потребно је да се изврши диференцијација међу нама комунистима. Морамо изнети поуче из косовских догађаја и ово нешто је нам било драгоцено у борби против свих облика бирократске затворености и националистичке устурорености.

Комунисти се морају назвати у свај борбеним редовима за остваривање социјалистичког заједничства, остваривање јединства радишних

класе, и поуче равноправности народа и народности у нашој земљи, а посебно у нашој Републици.

Економска стабилизација мора у овом тренутку бити основна прекојација Савеза комуниста и свих субјективних снага нашег друштва.

Унапређивање колективног рада и одговорности — остваривање иницијативе другог Тита — мора и даље остати саставни део борбе Савеза комуниста и свих других субјективних снага за даљу демократизацију односа у Савезу комуниста и друштву у целини.

Сматрам да треба учинити посебан напор да се комунисти, који су организационо везани у ООУР-има и РЗ још много више ангажују у раду ОО СК у несвеснај заједница. Да сада је била пракса да комунисти решавају проблеме само у својим ОО СК у ООУР-има а у несвеснај заједница су били пасивни. Оно се могао шта пре превалти и комунисти се морају максимално ангажовати и на својим различитим местима у адекватност месних заједница.

На конгресу бих говорио, ако бих имао прилику, о политичком систему и понашању његових Савеза комуниста у реализацији делегатског система. Посебно бих желео да изгласам питање одговорности, како његових Савеза комуниста тако и свих субјективних снага, у функционисању делегатског система. Реализација одлука које доносимо је слаба. Савез комуниста мора бити та снага која ће бескомпромисном борбом решити ове проблеме.

На крају бих желео да истакнем, да се ми комунисти морамо још одлучити и ефикасније залагати за унапређивање делегатског система.

Разговор водио МИЛАН САВИЋ

АНТЕ КОКЕЗА:

НЕ СМЕМО ДОПУСТИТИ ДА ПРИВРЕДА СТАГНИРА

Висококвалификовани радник, на радном месту пословође механичарских радова у Сектору одржавања и техничке контроле ТЕНТА АНТЕ КОКЕЗА делегат је на IX конгресу Савеза комуниста Социјалистичке Републике Србије.

На нашу молбу да нам каже шта као делегат и радник очекује да ће донети овај највиши скли комуниста одговорно је:

— Очекујем много од овог Конгреса. Више него икад. Има много питања која ме муче као

и много људе које знам. Очекујем одговоре на питања привредног расподела личног дохода са једног и предлог мера за повећање продуктивности рада са друге стране. Не сме се допустити да про-

изводи стагнира. Учесници Конгреса треба да кажу како да се оствари привредна иницијатива, али не само кроз прављење реферата и закључака. Договорити будућу привреду, проблеми остају. Један од највећих је незапосленост. Говорим оно што ми је на срцу и желео бих да нађем одговор и на нека друга питања: истовремено рад у друштвеном и приватном сектору, хонорариј рад и рад пензионера који треба забранити да би било места за миот незапослене не младе људе.

Дакле, ради се о низ практичних, животних питања која нас муче, о којима ће вероватно бити реч на Конгресу и чије одлуке касније морамо спроводити.

На крају желим да кажем да бих волео да буде мање институција на највишем и међународном јер то обичајно људима и различита, различити класи није најкаленије.

Д. Д.

БРАНКО ОСТИЋ: ПРОТИВ НЕЗАМЕРАЊА И ПАСИВНОСТИ

Бранко Остић је дугогодишњи друштвено-политички радник и комуниста од најмлађих дана. Од предстојећег конгреса очекује много.

— Морамо и верујем да хоћемо да пресечемо многе ствари како у Савезу комуниста, тако и у друштву. Мислим пре свега на слабости у раду, на стагнацију привредне, на слабост комуниста, на незамерање. Имам утисак и верујем да ме не вара кад кажем да се комунисти често илаше и уступају за улажу на пропусте и њихове носиоце. Линија незамерања је присутна у Савезу комуниста, али и у друштву. Са таквом политиком прећућављања и незамерања нећемо много постићи. Ми смо се одлучили за дијалог са критиком и самокритику, али сад смо свелом великог фразирања. Просто се поједини утврђу ко ће више тогори и мање рећи. Ја сам за отворен стваралачки договор, по цену и да се некое замерио, али и за дело. Многи комунисти говоре о значају прелеска на дело. И то је добро. Надам се да ће то постати правило понашања и комуниста и свих радних људи.

БРАНКО ОСТИЋ је како би се то народски речко човек бде даже на језику. Истакао је у разговору да има комуниста који кроз чланство у Партији уступају себе задовољавају личних интереса: било да се ради о личном доходу било о статусу, положе у друштву. А то је недопустиво, каже ОСТИЋ и примењује да су такви комунисти често у прилици да на свој или свој личне одговарају самоуправних интереса ра-

дикна, што се негативно одражава и на колектив у целини. Завољено се за даљи и одлучији развој самоуправљања и за борбу против стагнације коју су супроти самоуправљања.

— Мислим да су поједини чланови Савеза комуниста само чланови. Ако погледасте кистане са састанака, бољави, па и чланарију видећете да у то нешто није у реду. Стаљо исти докучити, док остале буге и мисе на кућу. Тако више не може. Мислим да је потребно да извршимо на ференцијацију међу нама комунистима. Јер ако ми не будемо језовали јединствено онда се бојим да немо изневерити оно што је говорио Тито.

Да закључимо БРАНКО ОСТИЋ је за диференцијацију у самом чланству Савеза комуниста на оне који су идејно, акцијно и организационо опремљени за претвуз извршавање стављених задатака и на оне који то нису спреми, за даље јачање самоуправљања, за претвуз критичку после које ћемо остати другови, за борбу против личних интереса, за рад у пракси и краће договоре на састанцима, а мање фразе, најзад, за даље присуство чланова Општинског комитета СК на одржавању основних организација којима је помоћ неопходна.

ЗВЕЗДАНА БУРСАЋ:

Јачање идејно-васпитних функција у школи

ЗВЕЗДАНА БУРСАЋ, ученица четвртог разреда Образовног центра, смер математичко-технички сарадник, најмлађи је делегат наше општине на предстојећем Деветом конгресу Савеза комуниста Србије.

— Била сам пресрећна када сам чула да сам делегат на Деветом конгресу Савеза комуниста Србије. Не могу да опишем своју радост што ћу учествовати у раду највишег скли комуниста наше Републике. То је врхунац мени, али и свим мојим другарицама и друговима — младим комунистима. Определа сам се за рад у Кошчији за науку, образовање, културу и информатику. Уколико добијем прилику да говорим о идејама бих своје мишљење о досадашњем функционисању средњег усмереног образовања, његовим резултатима али и слабостима. По мом мишљењу програм за припреме испитивања на факултетима не слажу се са пређеним програмима у Образовном центру. То отприлике значи да ће многи од нас због неусаглашености

програма имати поврлично чешкоа око уписа. Мислим такође да се са заклањеним говори о предстојећем пријемним испитима и да смо се појединости о нама морали знати много раније, каже ЗВЕЗДАНА БУРСАЋ.

Звездана такође истиче да јачању идејно-васпитних функција у систему средњег усмереног образовања ваља поделити више простора. Исто тако она наглашава да је неопходно упорноне неговати и развијати културне, научне, интересе и способност младих да упознају јавне вредности у оном областима до којих је дошло у нашем досадашњем социјалистичком развоју.

— Изузетно је потребна борба комуниста против немаралистичких и других идејних оријентација у образовно-васпитном систему, рекла је на крају Звездана Бурсаћ чије су учешће на Деветом конгресу СК свиме другови и друштво и сви неки професори радоно пријимали.

ДРАГАН КОМЛЕНСКИ

СПОРТ НАША ДА ПОБЕДИ

Када се ових дана међу награђенима, поводом 85 година играња фудбала у Србији, наша и Драган Комленски из Стублине сви су били немома задовољни. Наиме, награда је примала човеку који већ три деценије дугује са „луба-маром“, човеком који је себе уградио не само у стублински већ и у оубореначки фудбал.

Почео је ово друштво са том немарном фудбалском датошћ баш као и сви малишани. Прво у школском дворишту, где су стативе замењивале школске торбе, да би се касније нашао и на правом фудбалском игралишту. Тадашњи малишани нису остали незапажени и ван граница Стублине. Убрзо се нашао међу савлаштинцима оубореначког Рањивог на турниру на коме су учествовали Црвена Звезда, Нови Сад, Рањивици из Ниша и долашани.

— То је био изванредни фудбалски снајпер — признаје се Комленски. — Играло смо изванредно али нисмо успели да се догомомо трона „буба“ изванредног састава а и играли омањинама у црвено — белим дресовима.

И поред прилика да остане у друшву оубореначима, Драган Комленски се враћа у Стублине. Још мало активно игра и већ у 19 година пресвима брину о клубу.

Многи су скептично гледали на ту моју функцију као говорачку махину — наставља Комленски. — Међутим, доказао сам се и свим тим несметанима показаво како се треба радити и како треба водити клуб.

Посавица из Стублине кренула је метеороидним успелом. Ребали су побегли за победом, успех за успехом. Из општинског раица из борбени су пласирали у Другу белградску лигу одлазећи су после две сезоне због подматљивања играчких кадра наставници — поментити раице. Међутим (ова) победа је трагично сакраћен јер јесту Стублине има свој Комленски.

Да нисам имао свесрљну помоћ осталих играча и поклоњених фудбала не би постигли овај успех — долаже Комленски. — У сваком случају, баш као и у Стублини, нама постоје људи који дају све од себе али не желе да их нико истиче. Они су задовољни са оним што раде а не воле никакве награде ни признања.

ЉУБИМКА НИКОВИЋ:

КАД СЕ ХОЋЕ СВЕ СЕ МОЖЕ

Љубинка Никовић је квалификована словатељка у штампарији „Напредак“. Већ 24. године обавља овај тежак посао. Други је тај лени и одговорни штампарски занат ваљда био и остао у сенци времена, рокова, испоруке.

Љубинка је одличан радник и друг. У несматраној оубореначкој штампарији што већ годинама очекује нову локацију, послове и машине, једном речју преобарају, реиће за Љубинку да је одличан друг и радник. Уз све то је активиста.

Члан сам Председништва ОК ССРН, Општинског комитета Савеза комуниста, разних одбора и комисија. Многи ме питају како успевам да стигнем од толиких обавеза на посао, код куће и у град. Могу јер то жељам. Свако задржеће сам обавља са успехом. Да то нисам учинила не би се других обавеза прихватила, каже Љубинка, док јој руке леде по раф у коме су словца. Не гледа у њих и рад. У питању је искуство, али и љубав.

— Волан свој посао. Осам сати је на поноћу. Када је штампарски занат, али не јадниче. Уз то стигне да испуни и друге обавезе. Члан је СКЈ од 1987. године. Међу признањима посебно поимање Октобарске плакату Обреновца.

Поред стублинског фудбала Комленски је већ деценијама и у општинском фудбалу. Од такмичарске 1952/53 године, када је почео организовао првенство општине, па све до дан данас, Комленски је првенств у фудбалском центру. Трди се да првенство протиче у спортском духу и вешине је борац против свих девијација које су најчешће се дешавају на нашем фудбалу.

Од увек сам се трудио и труди се да победим спорт — долаже

Комленски. — Мислим да сам у томе успео. Уосталом рад није најбољи доказ овако јак фудбалски центар који има 30 регистрованих клубова. То је свакако дугогодишњи и мултигрантни рад свих нас у Савезу али у исто време и највеће признање за све нас због изванредног успеха на овом пољу.

Ово признање, као и многа друг, само ће бити подрека за овог фудбалског ентузијасте у њеном фудбалском раду. Скендирајући за својим фудбал сигурно ће још много тога урадити и на осекама неких размишљања, створити атмосферу веселих станица. Он ће у томе сигурно успети јер он то воли, он то жели.

Предраг Џинђић

НИКОЛА ДЕЛИЋ:

ИМАЛИ СМО ЈЕДАН ЧИП И НЕКОЈИКО МОПЕДА

Мало ко се од Обреновача сећа да је ЕПС, како се тада говорило за Електро-дистрибуцију, био у омањој просторији поред кафеана „Сутјеска“. Било је то пре деценију и по, али је лако у заборав јер се толико тога променило у личној карти Обреновца.

— У то време заједно са децом Чукарице у целој општини је било 42 трафо станице. У исто време 17. сећа да је био без струје. Нама, да струју нису имали мештани Балеваца, Јасеница, Мисловина, Величког Поља, Трстенице, Пиромана, Брњића, Вуковићеве, Орашца, Дрена, Грабача, Ушита, Гараца, Урочаца. Тако и где је било струје нису сви имали прикључак, присећа се Никола Делић, шеф пословојнице Електро-дистрибуције у Обреновцу.

Упамтио је Никола, робени Личанци, боље од многих Обреновача како је тада, почетком шездесетих година, Присећа се да је од 1964. до 1967. главни посао био електрификација села без струје. Електро-дистрибуција и општина су обезбедивали средства за то, а наравно, грађани за ниско напонаску мрежу.

— Многи, наравно, нису свих талишта заједно електрификација па су се и физички супротстављали нашим радницима на терену. Памтим да су старији говорили: „Да бу култини буре песа па ће ми до смрти светлети“. Али, ни исти су, на наше задовољство, брзо узвели, струју у своја домаћинства, каже Делић.

Људи из пословнице распотпани су тих година са једним теретним возилом, неколико мопеда, неколико биниса. И тако скромни могућности нису их омале да ураде много. Било је 20 људи од којих су многи радници у селима и ту становали. Касније је дошло перманентних послова што је, како то већ бива дошло често и реорганизацију. Реорганизација је створила нову поључену у Обреновцу. Села су остала без својих електричара, али је Обреновца је још једном, о чему се могло да остваре планирано. Упркос томе се приступило решавању проблема, а наравно, пословници. Запослени у ЕПС-у су до тада у просеку возилима 5—6 градова и 15 километара нове мреже. Зато је нова атража била и знак признања за додатак бинам.

У гради у Боре Вирнића успели смо се 1967. године. Тада смо стекли добре услове за рад и добили могућности да унапре-

димо посао. Повећали смо број услуга грађанима, више пажње смо посветили одржавању јавне мреже, обновили смо посао добијана сагласности за прикључак, и да не рећам. Тада смо већ имали 5 возила, што је био оро мање од онеког у односу на раније, присећа се Делић.

Расте град, расту и обавезе. Посла је све више. И тако до данас.

Данас Електро-дистрибуција у месту дрвњаци, крајевима, багеномних стубова у 95 одсто случајева уграђује бетонске. Године се угради у мрежу око хиљаду стубова различитих димензија. У току 12 месеци под напоном су угради, од 5 до 10 градова, 42 трафо станице, 100 станица, 100 станица. Поревења ради, померама да је те 1963. у општини био 42 трафо станица, а ове 1982. — 160. Иако се напред, и то по-ме се види прогрес.

У обреновачкој пословници ради 90 људи. Јасно је да немогуће би се могла рећи да су данашњи на терену. Има још много људи, али немогуће је рећи да немогуће, осигурали сигурно, да диминирају квалитет. Бинам већ размислила о новим пословним простору.

У ситуацији смо да тражио нову локацију на којој би могли нову зграду, пошто је постојећа већ „ујето грло“. Надамо се да ћемо уз заједничку помоћ у томе успети. Јер, Обреновца, наравно, модернизираној комуналној и модерној служби. Осталеми до на додасашњем степену више неће бити проблема, наравно, уграђивања, потребна колективна, месних заједница и појединачна. Увећане су и потребе, наравно, нове проблема, каже Делић.

Безусловно смо показивали да нам Никола Делић каже нешто више о себи и његовом ангажовању у овој области. И само знамо да је овај скромни Личанци, дрени, био, он је остао до краја, много људи преслипао на терену, уводио струју у Грабача, Дрена. Но, он је остао до краја, следи себи. И тако је уместе приче о њему испричања ова друге о електрификацији Обреновца и његових села. А можда су те друге приче у ствари једна, јер заједно не би биле исте.

ОБРАД ЛИЊАЧКИ,

У ПЕНЗИЈУ БЕЗ ДАНА БОЛОВАЊА

У време када се о боловањима тако често говори као о негативној појави, која је узела маха, право је задовољство наћи саговорника који се не сећа да је за своје тридесет седам година рада одсуства са посла због боловања.

Постепи сам овог ведрог и насмејаног човека у његовом дому. Замолити га да нам нешто исприча о свом животу и раду.

Почео сам да радим врло млад, у четрнаестој години. Од тада пролазило је тридесет и седам година. Радујући се још једном напреду, немачки сам одлучио да направим картон, а и не треба ми. Једно ме понекад притисне мало кашља али то је од дунавца.

Обрад је скроман и повучен човек. Нерадо прича о свом животном путу. Иако није нишао на одмор на море, а ујек је и да је време одмора радио као је било потпуно. Један вредан човек, рад и на својој земљи као год стигне, јер како каже не може се живети само од плате. Све што да земља добро дође.

Посаоан је то човек. Двоје деце је са себи нишао, без икаквог алергија и степидија. Највећа су му радост унуци. Игра са њима. Помаже у пословима, одржава заједно, аста-се, прилази цитирати. Они му забављају. На изборном лицу појављује се осмех. „Јесмо бих да вам понудим нешто, али ми је то много драго. То су моје награде које сам добио у току овог радног века. Ту су моје награде, а не државна, плакета, похваљница за најбољег радника“.

Још мало па је и Обрад у пензију. Да се одмори. Јер, заслужује то овај диван човек и радник. Уеликој Обради фотографија да је обавио и на његов начин да је одужио овом вредном раднику и човеку за сав другоднишњи предан рад, који је обављао без дана боловања.

Мирјанка Марковић

Бранко Павловић, директор штампарије каже: „Љуба је добар радник, активан је у радној организацији, али и ван ње. Дисциплинована је. Добра је самостални рад. Дале које се предлоге и труд се да то у пракси испроба. Сваки колектив би пожељно више таквих као што је Љуба.“

К. Никовић

Милораг Пејтровић-Ујка, један из његаје Тишових бораца

ЈАЧИ ДА СМРТИ

— Обућарски радник из Обреновца, члан Окружног комитета КПЈ и један од организатора устанка у Мачви. Са непуних 17 година пришао је напредном радничком покрету. — Веома ценио као синдикални и партијски руководиоци у Београду, руководиоца синдиката кожарско-прерађивачких радника и члан Окружног комитета КПЈ. Упознао је и осетио сву страхоту злогласних казамата старе Југославије: робљао у Сремској Митровици, Лепогави, мучен у Главинаци и стрељан на Бањани. Ништа није остао. Остао јачи од смрти.

Двадесет година тамнице. Те вишине казне добијали су ошорени комунисти. Непоколебљиви борци за радничка права.

Сиромашно лете обреновачко-шабачког сокока право је осветило зацвора и жуљевац у ребра. Робово у породици сиромашног стодара Буре, дошлица са Космаја, и настављено у новој земљи чини је поборник била мајка.

Догађало се често да је читала поезија била хашинена и мажуре тиранија од стране полова и државе.

Новијерци су у краљевини Југославији били протјерани, док су у Срему уживали слободу вероисповести, одакле је родом Милорада мајка.

Милорад је био ошлчан бак, па су га шкољке власти предла-

гуси КПЈ. Ухањски су га немачке и аустријске власти и предаје југословенској полицији која га је свирено мучила о чему је писала и тадашња страна штампа.

О измеклу неће у коју су добољени осуђени комунисти најбоље сведочио напис Радивоја Давидовића, једног од бивних затворника:

„Над асвалтином. Крвент тролдичи на слављене и раскљане. Два брета, али нема никакве крвенте преславе. Сто обичан, дрвени, има и лажну... Али оно што смета јесте малии конусни отвор на дољеним великим вратима кроз који стражар може испирометно споља мотрити затвореника. Тај малии отвор изгледа као хладно устрељено око, које својом присутношћу боље и никако не можете да се ослободите тог убода. На средини врата још је-

У лето 1930. године осуђеници су се побављали добрих услова, недовољне исхране и ступили у штрајк глађу. Политичким затвореницима предужили су се и други осуђеници. Она политичка акција је у потпуности успела, али је штрајк казновано драстично казнио кољоводе, односно, комунисте робљаје. Казна је била: Премештај у Лепогаву. Тридесет комуниста и десет државних осуђеника. Међу њима и Милорад Петровић.

ЧЛАН КАЗНИОНИЧКОГ КОМИТЕТА

У Лепогави упознаје осуђенике Јосина Броча и Мољу Пинаде. У II тому Сабраних дела Јосина Броча Тита налазимо податак из године 1930.

„У Мјесни комитет КПЈ, као привремено руководеца депозита сав партијских организација (које се касније у свим казоницима по месту деловања називају Казониички комитет, или скраћено „Казнић“), били су изабрани Јосин Броча (секретар), Моља Пинаде и Милорад Петровић.

Августа 1931. године поново штрајк глађу. Милорад Петровић је један од најактивнијих осуђеника и дели судбину осталих осуђеника. После тога штрајка осуђеницима је уговорено право да примaju пакете, пошту, посете, да набављају књиге и да долати храну актуелу. Милорад је касније са неколико месеци на издржавање самине.

Тај боравак у Лепогави и ошоту неформалној борби који је Милорад доследно потврђивао, оставили су снажан утисак на друге Тита. О томе најбоље сведочи податак, кака се 1942. године срео са прејинишним Мачванцима и Валуевцима, друг Тито се нитересовао за судбину Милорада Петровића. Питао је Мачана Белоуковића-Деву шта је било са Петровићем, јер је знао да је Милорад Петровић отишао у Мачву. Међутим, пошто је Петровић у Мачви познат под називом УЈКА, то поклоји чече. Деву није могао рећи другу Титу да је УЈКА активно учествовао у припреми оружаног устанка у Мачви, да је постао члан Окружног комитета КПЈ за шабачки Округ и комесар језике партизанске чете.

Моља Пинаде се увек најрохвалије изражавао о Милораду Петровићу као револуционару и комунисту.

БЕКСТВО ИЗ ЛЕПОГАВЕ

У Изјави датираној 30. маја 1947. у Београду коју су пописали пуковник Милош Минић и Милорад Милатовић каже се:

„Лично познајемо мог, друга Петровића.

Пок. друг Петровић септембра месеца 1941. г. побегао је из Сремске Митровице са групом политичких казоница и присавачио се Мачванском партизанском одреду, до наласка прве касније експлицитне пос. друг Петровић радио је на терену окупационог као политички радник а онда је ушао у састав мачванског партизанског одреда, касније кака је

формираи од делова мачванског и валевског партизанског одреда сувојорски одред и у истојме остао све до фебруара 1942. г. по директним пок. Милка Томића члана Главног штаба Србије, друг Петровић се изјавио од сувојорског одреда с тим да би се пребацио на други терен и по захтеву који му је дао пок. друг Томић. Међутим омањ по оцајању од Сувојорског партизанског одреда пок. друг Петровић је ухањен од стране четника у Југу кака је по кажу да побе возом.

Познато нам је да је пок. друг Петровић после тешког мучења у Југу од стране четника спров-

Титов друг из Лепогаве

лен у Београд на Бањани где је такође изложен страховитим мачкама да је чак и пачи и наждао стрељан негде у лето 1942. године. Знамо да је како приливом мучења у Југу тако и приливом мучења на Бањани, пок. друг Петровић имао добро држање и да ништа остао.

Горњу изјаву дајемо...

пуковник Ј. А. Милош Минић, с. р.

пуковник Ј. А. Милорад Милатовић, с. р.

30. маја 1947. у Београду

Заједно и у најтежим трупцима: Зора и Милорад Петровић

гале да изучи богословију, чему се жестоко успротивила мајка.

Тако сиромашни син и добао бак одазла на шетровање, да заврши обућарски занат.

Тачан датум рођења нисмо могли утврдити. У Зборнику народних хероја није за је рођен 1903. истог јануара, а брат Милутић (Јасин у Београду) наводи да је рођен 1903. док полицијски документ бележи датум 25. XII 1905.

ПУТ У ДРЕЗДЕН

Прво хапшење као ошогног комунисте уследило је године 1928. по повратку из Дрездена где је као делегат присуствовао IV кон-

дла праташца воспичне четвртице канцеларијског табака хартије. Кроз та праташца долажу затворе нити храну и воду.

Бруталност стражара Милорад Петровић је осетио у први месецни робљања. О томе је Радивоје Давидовић написао у „Вјеснику“:

„Једно јутро ушмекери ме страшии јави а затим ми каже стражара. То је Милорад Петровић ухањен да мрши хлеб на прозори кака би примамо лољубеца. Стражар је ушао у ћелију и почео да уларати свеским великим и тешким мачварских кљачеца. Милорад се није дао тући. Зато је већ истога дана изведени на ралпот и лољбо кажуи од три месеца онова на погама.“

Одржани „сусрети другарства“

Признање најбољима

Јелена Живановић и Милadin Тошић учествоваће на градском такмичењу радника песника, а Раде Борћеновић и Живојин Јовановић радника сликара. — КУД „Драган Марковић“ представљаће културно уметничко струлаштво наше општине на „Сусретима другарства“ у Београду.

Овогодшњи „Други Сусрети другарства радника Обреновац“ потврдили су још једнапут да није мали број радника — културно-уметничких стваралаца. Посебно је значајно напоменути да је све више песника и сликара међу обреновачким произвођачима. Отворен је, дакле, одређени напредак, на ипак, утисак је, да се уз само више рада у самим колективима и КУД-овима тај број можда повећати.

Изложбу слика и фотографија отворено је Драган Митићевић, председник Председништва Већа Савеза сликараца наше општине. Митићевић је нагласио да су „Сусрети“ потврдили своју оправданост и показали да је број радника — стваралаца у области културе из године у годину све већи. Све то намеће обавезу даљег развоја и популаризације ове акције.

Жири за ликовне радове учествовао је на градском такмичењу слике *Раде Борћеновића* (КУД „Лобод“), *Живојина Јовановића* (КУД „ЛЕНТ“) и фотографије *Миломира Поповића* (Матична библиотека), *Милисав Петковића* и *Бранислава Вујинића*, чланови жирија, похвалили су говорници о изложбеним делима. Поред *Борћеновића* и *Јовановића* излагали су још *Миливоје Благачић*, *Олга Јурић*, *Мирна Симић* и *Боривоје Тошковић*. У књижевној вечери учествовали су *Милadin Тошић*, *Драган Марковић*, *Слободан Стругар*, *Станислав Васић* и *Јелена Живановић*. Највише успеха забележили су *Јелена Живановић* и *Милadin Тошић* који су се пласирали на Градско такмичење.

У ПОСЕТИ САОБРАЋАЈНОЈ СЕКЦИЈИ ОШ „ЛОСАВСКИ ПАРТИЗАНИ“

САМИ СЕБЕ ИЗДРЖАВАЈУ

Саобраћајна секција Основне школе „Посавски партизани“ ради већ 14 година и са њом је велики успех. Десет година већ најбољима је у општини. Тај примат потврдило је и овога пута. Чланови ове секције и ове године су победници у појединачном, екипном и генералном пласману.

Многа тога би се могло рећи о максималној секцији Основне школе „Посавски партизани“. У њој стално ради 60 девојачки и деčка, а кроз курсеве које она организује пролазе и други учесници забављени у саобраћај и технику.

— Широка је дупека наших активности, каже *Раде Борћеновић*, из ставника општеистичког и руково диктат секције: радним тестовима позивама саобраћајних прописа, вежбама вожњу бицикла на полигону, припремама литерарне, ликовне и фото радове на теме из саобраћаја, припремама изложбе и представља на најмање учеснике.

Неколико пута Саобраћајна секција била је првак Београда, а много успеха наступала је на републиканским такмичењима. За маван рад чланови ове секције до

Највише успеха у смотри културно-уметничког аматеризма имају су чланови КУД „Драган Марковић“ из Забрежја који ће нас представљати на такмичењу у Београду.

У свему и овим „Други Сусрети другарства радника Обреновац“ потврдили су се као значајна културно-уметничка манифестација и доказали да међу радницима има бројних посленика културе и уметности. Уз више искуства ова манифестација ће постојати приволачећи догађај какав им та сити привлачику.

П. Н.

Вести

Подсећање на сусрете са Титом

У суботу 8. маја на дан савршене дрота Тита, биће у Дому ЈНА одржан сусрет са привољеницима. Посебне које ће евоирати своје учеснике на сусрете са њиховим резултатима.

Организатор сусрета је Матична библиотека „Влада Асентијевић“ у сарадњи са Домом ЈНА. Сусрет почиње у 19 часова.

Кушак за ђаке

Великани неоврстаности

Поника у мислима великана, идеја о неоврстаности постаје тежа свих слободних и напредних људи света. Још су Маркс и Енгелс сматрали да било какав класни владао у држави, слобода, мир и равноправност се не смеју запустити. Они велики мислио зајемљив је у човеку. Јавља се тежина за њеним остварењем. Сада нам је јасно да само велики, тежњави људи, попут нашег Тита, могу такву идеју до оживотворе. У време блоковских намера, у време сталних претњи светском миру и уштеди човечјег, јављају се три великана Тито, Насер и Нехру, који оснивају покрет неоврстаности. Циљ овог покрета је зближење људског друштва, борба за мир и равноправност. Много је људи на свету који желе мир, али не могу докренути то зближење, они који су нају и остварење мира видели у овој покрету. Још тога он и расте, јави, шири се. Колико је лако бити пријатељ човека у далекој Африци, свеодне многи синони са Титовом путу на тим земљама. Не заборављају се лако широки осмехи старца, руке деце подинуте у поздрав олеком пријатељу. У очима Титовим великана, његовом сиромашном класу високо се оно чему се савлао у дуним невољима ронило. Видела се жеља и тога што до човека брже, олажа, без обзира колико зајне

ма квадратних километара, буде своја, да о својој судбини сами одлучује. Вредемо се борити за то, највећа људска хтења, вредемо је пољепити блесавим сјајем у очи, одупрети им се, дати главу високо и поности велики људски род у суздранију широку као небо, светлу као звезда. Такав решеност је заснива у очима олеком овог века, оне историјске 1961. године, у очима Тита, Насера и Нехру. Стеле су три руке у поздрав, чист, пријатељски и послане потпу у свет.

Давдесет је година прошло од тада, измислио се свет. Много је гледишних јело, много поробљених жнени слободна. Жине градови не сартивања, у олеком монархија, мустинама. Живе и шире се. Јер, још има гледишних, још има ступањних и поробљених. За мир и равноправност, мир и слобода су само идеали, само жеље. Они се могу остварити. А ми слободни, Титови Југословени морамо им помоћи, морамо истрајати у остварењу најпосленијих идеја нашег века.

ОВАЈ РАД ДОБИЈЕ ЈЕ ТРЕЋУ НАГРАДУ НА ТАКМИЧЕЊУ ЛИТЕРАРИЈА РАДОВА БЕОГРАДА ПОДВОЈИМ ЛОКАЛИМА НЕВРСТАНОСТИ

Срђан Драгичевић учесник у 14 ОШ „Посавски партизани“ Обреновац

МАТЕМАТИКА НА ДЕЛУ

Момчило и Дејан најбољи

Навели смо на успехе младих биста, спортиста, репистора, хемичара, али ретко до нас долазе вести о успеху младих математичара. Не зато, што их успеха није било. Напротив. Пре би се могло рећи омањом или вишем.

У Основној школи „Посавски партизани“ много је деčка и девојачки талентованих математичара. Међу њима се ипак издвајају Дејан Јанковић и Момчило Тошковић. Дејан је ученик 4/2 разреда. Ове године дејно је прво место на школском такмичењу са 100 поена. На Општинском такмичењу је био најбољи, а први је и на Градском. Дојуче, није сам, али од Обреновача је најбољи.

— Дејан је одувек показивао таленте за математиком. Мама би се могла рећи да је то заједничка особина и других чланова његове породице. Удружени радом постигао је много и то што се за време летовника четвртог разреда не организује Републичко такмичење. Убеђен сам да би и ту постигао успех и као на свим претходним такмичењима освојио своје обавезних 100 поена који су је максимално могуће, каже Дејан.

Матична библиотека „Влада Асентијевић“

ИЗЛАЖЕ ПЛЕЊЕЊЕ ИЗ СИРОГОЊА

Од 22 до 28. априла у ликовном салону Матичне библиотеке „Влада Асентијевић“ излагаче су учесници плетље из Сирогоње. Било је изложено 20 експоната. Реч је о овековним претметима од вуње, утавањом мушким и женским цвеме роним, украсним мотивима из домаће радности. Уникатне радове видео је већи број посетилаца.

нов разреда учитељ Трифун Тошковић

Момчило Тошковић је учесник ове мог разреда исте школе. Првак је општине, успешно се такмичењу у Београду на градском такмичењу, а са Републичком такмичењу међу најбољих иде на Савезе. Воли мате матику, а његов наставник Пера Поповић пуни је хвале за његов рад. И остали млади математичари Основне школе „Посавски партизани“ воле овај за себе, тајак предмет. Но, овога пута смо поменути само Дејана Јанковића и Момчила Тошковића, јер су то својим резултатима заслужили.

Позив читаоцима

УКЛУЧУЈЕ СЕ У МАКСИМАЛНИ КОНКУРС

И ове године поводом 25. маја Дана Младости наша Дана информативна „Позив“ у сарадњи са Општинском секцијом за објектовање дела и других радова на теме из саобраћаја, литерарних, ликовних, музичких, техничких, тематских конкурс је „Тито не лисан човек“.

Позивамо све наше читаоце да се укључе у конкурс. Своје поеме, приче и друге радове на теме из саобраћаја, литерарних, ликовних, музичких, техничких, тематских конкурс је „Тито не лисан човек“.

Наш жири, који ће омањем изабрати мотивима и радним наредбама и песнике књигама које пок дају Матична библиотека „Влада Асентијевић“.

